

ความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษา
ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก
มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคใต้*

EXPECTATIONS AND PERCEPTIONS OF VOCATIONAL TRAINING OF
STUDENTS IN THE BACHELOR OF BUSINESS ADMINISTRATION
PROGRAM RETAIL BUSINESS RAJABHAT UNIVERSITY IN
THE SOUTHERN REGION

สุจินดา พรหมขำ

Sujinda Promkum

สมภรณ์ นวลสุทธิ

Samaporn Nualsut

วิมลมนี โลบุญ

Wimonmanee Lobun

ฐิติพงศ์ พรหมเดช

Thitiphong Phromdet

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: sujinda_oay@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ และ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษา ระดับชั้นปี 1 - 4 ที่ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ ในระบบปกติ จำนวน 181 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วน

* Received April 21, 2022; Revised May 11, 2022; Accepted June 3, 2022

บุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ภูมิำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภูมิำเนาเดิมอยู่ที่ภาคใต้ทั้งหมด ค่าตอบแทนที่จะได้รับ พบว่า ค่าตอบแทนที่จะได้รับมากที่สุดคือ 6,001 - 10,000 บาท ความคาดหวังและการรับรู้ของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคใต้ ด้านความคาดหวัง พบว่า ความคาดหวังมากที่สุดคือ ด้านพัฒนาตนเอง และด้านการรับรู้ พบว่า การรับรู้มากที่สุดคือ ด้านความรู้ และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ ค่า Sig ในแต่ละด้านมีค่าเท่ากัน คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ ด้านประสบการณ์ และด้านพัฒนาตนเอง มีค่าใกล้ 1 กล่าวคือความคาดหวังและการรับรู้เรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

คำสำคัญ: ความคาดหวัง, การรับรู้, ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

Abstract

The objectives of this research paper were 1) to study personal factors affecting expectations and perceptions of professional practice experience. of students in the Bachelor of Business Administration program Retail Business Rajabhat University in the Southern Region and 2) to study the relationship between expectations and perceptions of professional experience training. of students in the Bachelor of Business Administration program Retail Business Rajabhat University in the Southern Region The sample group used in this research was students in year 1-4 studying in the Bachelor of Business Administration program. Retail Business Rajabhat University in the southern region, in the normal system, consisted of 181 people. The research instrument was a questionnaire and the statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation. and correlation coefficient. Most of the respondents were female. The original domicile of the sample found that all of the original domiciles were in the southern region. Compensation to be received It was found that the highest compensation was 6,001-10,000 baht. Expectations and perceptions of students towards studying in the Bachelor of Business Administration program. Retail Business Rajabhat University in the southern region, in terms of expectations, it was found that the highest expectations were

self development In terms of perception, it was found that the most perceived was knowledge and analysis of the relationship between expectations and perceptions of professional practice experience. of students in the Bachelor of Business Administration program Retail Business Rajabhat Universities in the Southern Region, the Sig values in each aspect were equal, which was 0.000, which was less than 0.01 correlation coefficient, knowledge, ability. personality experience and self-development values were close to 1, ie, the expectations and perceptions of the students' professional experience were related.

Keywords: expectations, satisfaction, Administration

บทนำ

สถาบันการศึกษาเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร แต่ทั้งนี้ในการดำเนินการและบริหารองค์กรสถาบันการศึกษานั้น ย่อมต้องการรายได้เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการดำเนินงานและสร้างความพร้อมในการให้บริการด้านการศึกษา เพื่อความสะดวกในการศึกษา ดังนั้นทางสถาบันการศึกษาจึงได้มีการนำแนวคิดด้านกลยุทธ์การตลาดในส่วนประสมทางการตลาด (7 P's) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541) มาช่วยเพื่อเป็นการส่งเสริมกลยุทธ์ทางการตลาดให้กับสถาบันของตนเอง เพราะในปัจจุบันสถาบันการศึกษาได้เปิดขึ้นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ซึ่งได้รับนโยบายจากรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนแรงงานฝีมือด้วยแล้วนั้น ย่อมต้องการหาวิธีการหรือจุดจูงใจ โลเวลล์ (โลเวลล์, 2564) ที่ให้นักเรียนเข้ามาเรียนจึงเป็นแนวทางในการนำกลยุทธ์การตลาดมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับสถาบันการศึกษา และการอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยตรง เนื่องจากการเตรียมคนเพื่อการประกอบอาชีพเป็นช่างฝีมือระดับกลาง และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่สามารถออกไปประกอบอาชีพ (อรพรรณ ฤทธิ์มั่น และบัลลังก์ โลหิตเสถียร, 2561) ใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข มีความมั่นคงในอาชีพ ภายใต้คุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม สำหรับการศึกษาด้านอาชีวศึกษามีการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างฝีมือ ช่างฝีมือ และช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสนองตอบว่าความต้องการของตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระโดยได้จัดการศึกษาและการฝึกอบรมใน 5 ประเภทวิชาหลัก คือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและการประมง พาณิชยกรรม คหกรรมศาสตร์ และศิลปหัตถกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ปัจจุบันนี้สถาบันทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยมีมากมาย ซึ่งจะจัดแยกกลุ่มตามสถาบันทางการศึกษาของทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชน แต่ละสถาบันก็มีการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในวิธีที่แตกต่างกันไปในแต่ละสถาบัน มีคณะเปิดให้

เรียนให้ศึกษาที่แตกต่างกันไป ตลอดไปจนถึงความโด่งดังและความโดดเด่นในคณะสาขาของในแต่ละสถาบันที่มีความแตกต่างกันออกไปอีกด้วย สำหรับคณะสาขาที่เปิดรับของในแต่ละสถาบันในปัจจุบันก็มีมาเพิ่มขึ้น คณะที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ ก็เกิดขึ้นในบางสถาบัน และมีวิธีการเปิดรับนักเรียนนักศึกษาไทยที่แตกต่างและใหม่ ๆ เกิดขึ้นเรื่อย ๆ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ ได้มีการบันทึกข้อตกลงความร่วมมือขึ้นระหว่างมหาวิทยาลัย ซึ่งต่อไปในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือนี้เรียกว่า “มหาวิทยาลัย” ฝ่ายหนึ่ง กับ บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทในกลุ่มฯ รวมถึงบริษัทย่อยหรือบริษัทร่วมตามกฎหมายใด ๆ ที่กำหนดความหมายในเรื่องบริษัทย่อยและหรือบริษัทร่วมไว้เป็นเฉพาะ ซึ่งต่อไปบันทึกข้อตกลงความร่วมมือเรียกว่า “บริษัทและบริษัทในกลุ่มฯ” อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำความร่วมมือกันลงวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2557 โดยมีหลักการในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ คือตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 8 (2) ได้ระบุความมุ่งหมายและหลักการว่า การจัดการศึกษาให้ยึดหลักโดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมาตรา 9 (6) กระบวนการศึกษาให้ยึดหลักการมีส่วนร่วม ของ บุคคล ครอบครัว ชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น บริษัทและบริษัทในกลุ่มฯซึ่งประกอบธุรกิจด้านการค้าปลีกเป็นหลัก ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนากำลังคนด้านการค้าปลีก ให้สอดคล้องกับความต้องการที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงได้ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยฯ ในการผลิตกำลังคนที่มีประสิทธิภาพให้สามารถรองรับธุรกิจด้านการค้าปลีก ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ คณะวิทยาการจัดการ ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้การบริการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของประเทศไทย มหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดแผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ. 2557- 2560) และยุทธศาสตร์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิต พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม โดยกำหนดวิสัยทัศน์ให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาค เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นเลิศทางศิลปะและวัฒนธรรม เป็นผู้นำการพัฒนาท้องถิ่น

การผลิตบัณฑิตหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับคุณลักษณะและอัตลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัย กล่าวคือ นักคิด นักปฏิบัติ และมีจิตสาธารณะ โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตมีใจรักงานบริการ มีทักษะทางด้านการจัดการธุรกิจค้าปลีก และมีคุณธรรม จริยธรรม

จากรูปแบบการดำเนินการดังกล่าว สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก จึงเป็นหลักสูตรที่พัฒนาบัณฑิตทั้งในส่วนของวิชาการและพัฒนาและฝึกประสบการณ์ด้านวิชาชีพให้บัณฑิตมีความพร้อมสู่การทำงานในสถานประกอบการ ซึ่งนอกจากนั้นในส่วนของบริการวิชาการ โดยให้บริการทั้งด้านวิชาการเฉพาะสาขาให้แก่ทั้งในส่วนของชุมชน หน่วยงาน สถานประกอบการ หรือหน่วยงานของรัฐ นอกจากนั้นในส่วนของผู้เรียนนั้น ทางหลักสูตรฯ ก็มีในส่วนของปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนต่อผู้เรียน ผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามักจะมองว่าตนเองเป็นผู้รับบริการหรือผู้บริโภค ทั้งนี้เพราะผู้เรียนเป็นผู้ลงทุนใน การศึกษาและเป็นผู้เลือกสถานศึกษาด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้ลงทุนไปแล้วก็ย่อมต้องมีความ คาดหวังต่อผลตอบแทนที่ตนเองจะได้รับ อาทิ ผู้เรียนจะคาดหวังเกี่ยวกับประสบการณ์ที่จะได้รับ จากสถานศึกษา (อดิศา เบญจรัตน์านนท์, 2560) คาดหวังเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน การบริการที่พึงภายในสถานศึกษา ระดับ ความสามารถและทักษะที่ตนเองจะได้รับการพัฒนา ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและประสบการณ์ทางด้านวิชาชีพที่จะได้รับ ตลอดจนถึงความคาดหวังเกี่ยวกับตัวผู้สอน นอกจากนี้ Rousseau (Miller, L. A. et al, 2011) ยังได้อธิบายเกี่ยวกับ ความคาดหวังในการศึกษาด้วยทฤษฎีพันธกิจ (Psychological contract theory) กล่าวคือ เมื่อ ผู้เรียนตัดสินใจเข้าศึกษาที่สถาบันใดแล้วก็เปรียบเสมือนผู้เรียนได้ทำสัญญาทางจิตกับสถาบันนั้น โดยในสัญญานั้นจะระบุว่าเมื่อผู้เรียนเข้าเรียนแล้วเขาจะได้รับการบริการในด้านใดบ้าง ซึ่งผู้เรียนจะ คาดหวังว่าสถาบันจะต้องรับผิดชอบต่อความสำเร็จในการเรียนของเขา หากสถาบันการศึกษา สามารถดำเนินการได้ตามความคาดหวังก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้เรียน และในทางตรงกันข้ามหากเกิดความไม่พึงพอใจ (เทพพนม และสวิง, 2540) ผู้เรียนก็อาจแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกมา เช่น อาจยุติการศึกษา หรือในห้องเรียนผู้เรียนอาจแสดงความเบื่อหน่าย ไม่เข้าเรียน หรือไม่มีปฏิสัมพันธ์กับ ผู้สอนหรือกับกลุ่มผู้เรียนด้วยกันเอง เป็นต้น ดังนั้นการเข้าใจถึงความคาดหวังและความพึงพอใจของ ผู้เรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาในลักษณะและรูปแบบต่างๆของสถาบันจึงเป็นสิ่งจำเป็น ดังเช่นที่ (Low, K.Y., 2004) ได้กล่าวไว้ว่า สถาบันการศึกษาที่ประสบความสำเร็จจะมีลักษณะ 3 ประการคือ ให้ ความสนใจกับความต้องการของผู้เรียน มีการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และใช้ข้อมูลของผู้เรียนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานที่เป็นผู้ให้บริการจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคใต้ คือนักศึกษาที่มีต่อการเข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลที่ผ่านมายังไม่พบว่า มีการศึกษาในประเด็นนี้โดยตรง

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรฯ เป็นการเรียนรู้ทฤษฎีควบคู่กับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ผลที่จะได้จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับหลักสูตรฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาจะนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การจัดปัจจัยเอื้อต่อการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม ตลอดจนสร้างแรงจูงใจเพื่อให้การเข้าศึกษาในหลักสูตรฯ สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับความคาดหวังและความต้องการของบัณฑิตแล้ว ยังสอดคล้องกับ นโยบายสภามหาวิทยาลัยในด้านการผลิตบัณฑิต ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติและพัฒนาทักษะวิชาชีพในคริสต์ศตวรรษที่ 21 โดยบูรณาการทำงานกับการเรียนรู้ สหกิจศึกษา การเรียนรู้จากสถานประกอบการ สถานศึกษา ชุมชน หรือหน่วยงานและแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ศึกษาจาก ดังนี้

โดยมีประชากรเป็นนักศึกษา ระดับชั้นปี 1-4 ที่ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้-ในระบบปกติ และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ระดับชั้นปี 1-4 ที่ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคใต้ ในระบบปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในปี การศึกษา 2563 จำนวน 339 คน

โดยกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างตามการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน จำนวนประชากร 339 คน กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 คน โดยผู้วิจัยให้สัดส่วนของประชากรดังนี้

- 1.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ จำนวน 70 คน คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง 21% เท่ากับ 38 คน

1.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 203 คน คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง 60% เท่ากับ 108 คน

1.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 66 คน คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง 19% เท่ากับ 35 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการทบทวนทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการรับรู้เรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามมาตรวัดประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert, R., 1967) 5 ระดับ

3. การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยการตรวจสอบคุณภาพ โดย

3.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเสนออาจารย์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิอีก 3 ท่าน นำแบบสอบถามผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามประเด็น เนื้อหา โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะ

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงไปใช้ กับประชากรจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การรวบรวมข้อมูล

4.1.1 การรวบรวมเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจ

4.1.2 ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างตามการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 คน

4.1.3 วิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยนำข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้จากนักศึกษา พร้อมทั้งลำดับลงรหัสให้แบบสอบถามจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ในการอธิบาย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 ข้อมูลในส่วนของความคาดหวังและความรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคใต้ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 88.40 ภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักศึกษาจำนวน 181 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ภาคใต้ ทั้งหมด ร้อยละ 100 ค่าตอบแทนที่จะได้รับ พบว่า ค่าตอบแทนที่จะได้รับมากที่สุด คือ 6,001-10,000 บาท ร้อยละ 65.90 ความคาดหวังและการรับรู้ของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ ด้านความคาดหวัง พบว่า ความคาดหวังมากที่สุดคือ ด้านพัฒนาตนเอง เฉลี่ย 4.08 และด้านการรับรู้ พบว่า การรับรู้มากที่สุดคือ ด้านความรู้ เฉลี่ย 4.02

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ พบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ ค่า Sig ในแต่ละด้านมีค่าเท่ากัน คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ ด้านประสบการณ์ และด้านพัฒนาตนเอง มีค่าใกล้ 1 กล่าวคือความคาดหวังและการรับรู้เรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษา “ความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคใต้” ผู้วิจัยได้นำ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบผลการ

อภิปราย และได้อ้างอิงข้อมูลประกอบ เพื่อยืนยันให้ผลที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

จากการศึกษา พบว่า ความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคใต้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์เมธา ศรีรักษา และเมทินี วงศ์ธราวัฒน์ ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังและการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับการฝึกงานด้านธุรกิจการบิน: กรณีศึกษานิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคาดหวังและการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับการฝึกงานด้านธุรกิจการบิน: กรณีศึกษานิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จากการศึกษาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังก่อนการฝึกงานและการรับรู้ จริงหลังการฝึกงาน ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติทั้ง 5 ด้าน พบว่าระดับความคาดหวังและการรับรู้ จริงโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน (จันทร์เมธา ศรีรักษา และเมทินี วงศ์ธราวัฒน์, 2560) และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัตตยา เอี่ยมคง ได้ศึกษาความคาดหวังการรับรู้ของนักศึกษา และ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการประเมินผลการเรียนรู้การฝึกสหกิจศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า ความคาดหวังและการรับรู้อยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน (ดุษฎา สลึงค์ และณัตตยา เอี่ยมคง, 2560)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา พบว่า ความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคใต้ นักศึกษามีความคาดหวังและการรับรู้เรื่องฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะ 1) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเชิงคุณภาพซึ่งเป็นการสัมภาษณ์หรือเก็บข้อมูลจากครูฝึกที่ดูแลนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพเกี่ยวกับแนวทางในการเสริมสร้างและปรับกลยุทธ์ในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียนทั้งด้านวิชาการและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพต่อไป 2) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นครอบคลุมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครองของนักศึกษา ฝ่ายวิชาการหรืออาจารย์ที่สอนนักเรียนที่จบการศึกษารวมถึงศิษย์เก่า เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ได้ผลการศึกษาที่นำไปปรับปรุงและพัฒนาการสอน การบริการให้มีประสิทธิภาพได้มากยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- โลเวลล์. (2564). แรงจูงใจ. เรียกใช้เมื่อ 8 มีนาคม 2564 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/617749>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). กลยุทธ์การจัดการสถานศึกษาพอเพียงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สถานศึกษาพอเพียง). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จันทร์เมธา ศรีรักษา และ เมทินี วงศ์ธราวัฒน์. (2560). ความคาดหวังและการรับรู้เกี่ยวกับการฝึกงานด้านธุรกิจการบิน: กรณีศึกษานิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดนูชา สลิวส์ และณัตตยา เอี่ยมคง. (2560). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการสินค้าชุมชนเพื่อความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ. Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(3), 2355-2371.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). ส่วนผสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ (Marketing Mix '7Ps). เรียกใช้เมื่อ 14 มีนาคม 2564 จาก <http://thesisavenue.blogspot.com/2008/09/marketing-mix-7ps.html>.
- อดิศา เบญจรัตนานนท์. (2560). ความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อนักศึกษาฝึกงาน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 28(2), 184-194.
- อรพรรณ ฤทธิ์มั่น และบัลลังก์ โลหิตเสถียร. (2561). บทบาทมหาวิทยาลัยไทยต่อ Thailand 4.0. เรียกใช้เมื่อ 20 มีนาคม 2564 จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=48419&Key=news_act.
- Likert, R. (1967). The human organization. New York: McGraw - Hill.
- Low, K.Y. (2004). The effects of industry specialization on audit risk assessments and audit-planning decisions. The Accounting Review, 79(1), 201-219.
- Miller, L. A. et al. (2011). Foundations of psychological testing (3rd ed.). CA: SAGE: Thousand Oaks.